

2026/584

17.3.2026

DECYZJA RADY (WPZiB) 2026/584

z dnia 16 marca 2026 r.

wspierająca budowanie zdolności Afryki w kierunku Afryki wolnej od min

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia powinna dążyć do zapewnienia wysokiego stopnia współpracy we wszelkich dziedzinach stosunków międzynarodowych, służyć celu utrzymaniu pokoju, zapobieganiu konfliktom i umacnianiu bezpieczeństwa międzynarodowego zgodnie z celami i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych.
- (2) Konwencja o zakazie użycia, składowania, produkcji i przekazywania min przeciwpiechotnych oraz ich zniszczeniu (zwana dalej „Konwencją”) weszła w życie w dniu 1 marca 1999 r. i stanowi nadrzędne międzynarodowe ramy działania na rzecz położenia kresu cierpieniom i ofiarom spowodowanym przez miny przeciwpiechotne.
- (3) W dniu 15 grudnia 2016 r. Rada Europejska przyjęła globalną strategię na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej, a poparcie Unii dla wprowadzania w życie Konwencji przyczyniłoby się do większego bezpieczeństwa ludzi, czemu służyć ma ta strategia.
- (4) W dniu 10 grudnia 2019 r. Rada przyjęła konkluzje zatytułowane „Budowanie zrównoważonej Europy do 2030 r. – dotychczasowe postępy i dalsze działania w tym zakresie”, służące poparciu realizacji Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, przyjętej przez Organizację Narodów Zjednoczonych, oraz jej programu celów zrównoważonego rozwoju. Ponadto Unia konsekwentnie wspierała upowszechnianie i wprowadzanie w życie Konwencji za pośrednictwem szeregu decyzji Rady, w tym decyzji (WPZiB) 2017/1428 ⁽¹⁾, (WPZiB) 2020/905 ⁽²⁾, (WPZiB) 2021/257 ⁽³⁾ i (WPZiB) 2025/781 ⁽⁴⁾.
- (5) W dniu 27 maja 2024 r. Rada przyjęła konkluzje dotyczące stanowiska UE w sprawie zaostrożenia zakazu stosowania min przeciwpiechotnych z myślą o 5. konferencji przeglądowej Konwencji.
- (6) Na 5. konferencji przeglądowej Konwencji, która odbyła się w Siem Reab – Angkorze w Kambodży w 2024 r. państwa-strony Konwencji przyjęły plan działania z Siem Reab – Angkoru na lata 2025–2029, w którym przewidziano harmonogram wprowadzania w życie i upowszechniania stosowania Konwencji, wykorzystując osiągnięcia poprzednich planów działania.
- (7) W dniu 14 kwietnia 2025 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2025/781 dotyczącą wsparcia planu działania z Siem Reab – Angkoru na lata 2025-2029,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ

- ⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/1428 z dnia 4 sierpnia 2017 r. w sprawie wsparcia realizacji planu działania z Maputo dotyczącego wprowadzania w życie Konwencji z 1997 r. o zakazie użycia, składowania, produkcji i przekazywania min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu (Dz.U. L 204 z 5.8.2017, s. 101, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2017/1428/oj>).
- ⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/905 z dnia 29 czerwca 2020 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2017/1428 w sprawie wsparcia realizacji planu działania z Maputo dotyczącego wprowadzania w życie Konwencji z 1997 r. o zakazie użycia, składowania, produkcji i przekazywania min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu (Dz.U. L 207 z 30.6.2020, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2020/905/oj>).
- ⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/257 z dnia 18 lutego 2021 r. w sprawie wsparcia Planu działania z Oslo dotyczącego wprowadzania w życie Konwencji z 1997 r. o zakazie użycia, składowania, produkcji i przekazywania min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu (Dz.U. L 58 z 19.2.2021, s. 41, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2021/257/oj>).
- ⁽⁴⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2025/781 z dnia 14 kwietnia 2025 r. w sprawie wsparcia planu działania z Siem Reab – Angkoru dotyczącego wprowadzania w życie Konwencji z 1997 r. o zakazie użycia, składowania, produkcji i przekazywania min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu (Dz.U. L, 2025/781, 15.4.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2025/781/oj>).

Artykuł 1

1. Unia wspiera państwa-strony Konwencji o zakazie użycia, składowania, produkcji i przekazywania min przeciw-piechotnych oraz ich zniszczeniu (zwanej dalej „Konwencją”) dotknięte problemem min w Afryce we wzmacnianiu krajowych zdolności w zakresie rozminowywania oraz w spełnianiu ich zobowiązań wynikających z art. 5 Konwencji, a także w osiąganiu celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych. Unia realizuje to wsparcie poprzez działania operacyjne.
2. Celem działania operacyjnego Unii, o którym mowa w ust. 1, jest przyczynianie się do bezpieczeństwa ludzi poprzez wspieranie wprowadzania w życie Konwencji, zgodnie z celami zawartymi w planie działania z Siem Reab – Angkoru na lata 2025-2029 oraz w europejskiej strategii bezpieczeństwa.
3. Szczegółowy opis działania operacyjnego, o którym mowa w ust. 1, zamieszczono w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Aby osiągnąć cele działania operacyjnego Unii, o którym mowa w art. 1 ust. 2, Unia wspiera następujące cele szczegółowe:

- a) wzmacnianie, za pomocą budowania zdolności, starań państw-stron Konwencji w Afryce w spełnieniu ich zobowiązań w zakresie rozminowywania wynikających z art. 5 Konwencji;
- b) propagowanie wymiany wiedzy i wiedzy fachowej związanych z wykonywaniem art. 5 Konwencji;
- c) wykazywanie zaangażowania Unii i jej państw członkowskich na rzecz celów Konwencji oraz zapewnianie odpowiedniego wyeksponowania tego zaangażowania.

Artykuł 3

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”).
2. Techniczną realizację projektów dotyczących szczególnych celów określonych w art. 2 powierza się Instytutowi Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Badań nad Rozbrojeniem (UNIDIR) w partnerstwie z organizacją Mine Advisory Group.
3. UNIDIR realizuje projekty dotyczące szczególnych celów, o których mowa w art. 2, pod zwierzchnictwem Wysokiego Przedstawiciela. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje z UNIDIR niezbędnych ustaleń.

Artykuł 4

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację działania operacyjnego, o którym mowa w art. 1, wynosi 3 000 000,36 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty odniesienia określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z zasadami i procedurami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 2. W tym celu zawiera z UNIDIR niezbędną umowę. Umowa ta zobowiązuje UNIDIR do zapewnienia identyfikowalności i widoczności wkładu Unii w sposób współmierny do wielkości tego wkładu.
4. Komisja dąży do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3, w jak najkrótszym terminie po wejściu w życie niniejszej decyzji. Komisja informuje Radę o wszelkich trudnościach związanych z zawarciem umowy oraz o dacie zawarcia umowy.
5. UNIDIR realizuje działania operacyjne, o którym mowa w art. 1, zgodnie z decyzją w sprawie poprawy zarządzania finansowego i przejrzystości działań w ramach jednostki wspierającej wykonywanie Konwencji, podjętą w 2015 r. na czternastym posiedzeniu państw-stron Konwencji. UNIDIR sporządza, między innymi, sprawozdania opisowe i kwartalne oraz ramy logiczne i matrycę działań zgodnie z załącznikiem.

Artykuł 5

1. Wysoki Przedstawiciel informuje Radę o wykonaniu niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez UNIDIR. Sprawozdania te stanowią podstawę do przeprowadzenia oceny przez Radę.
2. Komisja przekazuje Radzie informacje na temat aspektów finansowych wykonywania niniejszej decyzji.

Artykuł 6

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja wygasa 36 miesięcy po dniu zawarcia umowy, o której mowa w art. 4 ust. 3, lub sześć miesięcy po dniu jej wejścia w życie, jeżeli taka umowa nie zostanie zawarta w tym okresie.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2026 r.

W imieniu Rady
Przewodnicząca
K. KALLAS

ZAŁĄCZNIK

DOKUMENT PROJEKTOWY

Prace na rzecz Afryki wolnej od min: Budowanie zdolności Afryki do eliminowania zagrożeń, jakie miny przeciwpiechotne stanowią dla pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju**Kontekst i uzasadnienie**

Spółeczność międzynarodowa przekazała miliardy dolarów w odpowiedzi na wnioski o współpracę i pomoc międzynarodową, by wspomagać państwa w wypełnianiu ich zobowiązań wynikających z Konwencji o zakazie stosowania min przeciwpiechotnych. Dzięki temu wsparciu udało się rozminować duże części zaminowanych terenów i zniszczyć dużą liczbę min przeciwpiechotnych w rejonach newralgicznych, o niskich możliwościach i dotkniętych konfliktem. W wyniku tych starań wyeliminowano zagrożenia dla dobrostanu ludności cywilnej, zmniejszono ludzkie koszty tych rodzajów broni i umożliwiono stopniowe przywrócenie pokoju, bezpieczeństwa i zrównoważonego rozwoju.

Pomimo tych starań na szczeblu globalnym, 33 państwa-strony wspomnianej konwencji nie wypełniły zobowiązań wynikających z jej art. 5. W okresie poprzedzającym piątą konferencję przeglądową państw-stron kluczowe strony stwierdziły, że nie zostały zaspokojone potrzeby wielu państw-stron, które złożyły wnioski o przedłużenie terminu zakończenia niszczenia min przeciwpiechotnych w tych państwach.⁽¹⁾ Ze zrozumiałych względów większość państw darczyńców dwustronnych skupia swoje starania na tych państwach-stronach, w których występuje największe ryzyko i najwięcej ludzkiego cierpienia spowodowanego przez ten rodzaj broni. W wielu innych państwach-stronach zaminowanie znajduje się na niskim lub średnim poziomie i państwa te borykały się z trudnościami przy pozyskiwaniu dostatecznego krajowego lub międzynarodowego finansowania na przeprowadzenie kontroli i rozminowywanie. Właśnie z powodu takich przypadków plan działania z Siem Réab – Angkoru na lata 2025–2029 zawiera przepis o „zbadaniu wykonalności utworzenia dobrowolnego funduszu powierniczego w celu wspierania dotkniętych państw-stron, które borykają się z trudnościami przy pozyskiwaniu międzynarodowej pomocy w wypełnianiu ich prawnych i obwarowanych terminami zobowiązań wynikających z art. 5 Konwencji”⁽²⁾.

Spośród 33 państw-stron, które nie wypełniły zobowiązań wynikających z art. 5, szesnaście znajduje się w Afryce⁽³⁾. Dziewięć państw afrykańskich przekazało szczegółowe i uwzględniające koszty wieloletnie plany prac mające na celu wypełnienie zobowiązań wynikających z art. 5⁽⁴⁾. W latach 2019–2023 pięć państw (Czad, Etiopia, Mauretania, Niger i Senegal) otrzymało najniższe wysokości finansowania działań na rzecz rozminowywania, a jedno państwo (Gwinea-Bissau) od 2018 r. nie otrzymało żadnego finansowania lub otrzymało minimalne finansowanie. Niektóre z tych państw są bliskie wypełnienia zobowiązań. Na przykład Gwinea-Bissau podobno potrzebuje niewiele ponad 7,5 mln USD na wypełnienie zobowiązań wynikających z art. 5, Mauretania potrzebuje 3,7 mln USD, a Senegal – 8,9 mln USD⁽⁵⁾.

W ramach proponowanego działania dąży się do umożliwienia afrykańskim państwom-stronom wypełnienia zobowiązań wynikających z art. 5 i wykazania, że rozminowywanie nadal ratuje życie i umożliwia zrównoważony rozwój. Afryka jest zatem kontynentem, na którym UE i jej państwa członkowskie mogą się skupić z myślą o wspieraniu innowacyjnych metod podejścia, „by wspomagać naszych partnerów w realizacji wspólnego celu, jakim jest świat wolny od min”.⁽⁶⁾ Ten cel ogólny oraz cele pośrednie przedmiotowego działania są ściśle powiązane z mandatem otrzymanym przez Instytut Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Badań nad Rozbrojeniem (UNIDIR) od państw członkowskich⁽⁷⁾ oraz ze strategią badań stosowaną w ramach prowadzonego przez UNIDIR Programu na rzecz broni i amunicji konwencjonalnej. Działanie to zostanie zrealizowane w ramach programu na rzecz broni i amunicji konwencjonalnej w ścisłej koordynacji z jednostką wspierającą realizację konwencji oraz we współpracy z organizacją Mines Advisory Group (MAG) i innymi zainteresowanymi stronami.

(1) Zob. np. Konwencja o zakazie stosowania min przeciwpiechotnych – procedura składania wniosku o przedłużenie, sprawozdanie komitetu ds. wdrażania art. 5 (2023). 21MSP-Committee-Art5-Extension-Request-Process.pdf

(2) Plan działania z Siem Réab – Angkoru na lata 2025–2029, APLC/CONF/2024/15, pkt 14, s. 18 5RC-Final-Report-en.pdf

(3) Te państwa-strony to m.in. Angola, Burkina Faso, Czad, Demokratyczna Republika Konga, Erytrea, Etiopia, Gwinea-Bissau, Mauretania, Mali, Niger, Nigeria, Senegal, Somalia, Sudan Południowy, Sudan i Zimbabwe.

(4) Stan wdrożenia Konwencji przez państwa-strony, które nie wypełniły zobowiązań, piąta konferencja przeglądowa, APLC/CONF/2024/12, 13 listopada 2024 r. APLC/CONF/2024/1

(5) Landmine Monitor 2024, Międzynarodowa kampania na rzecz zakazu stosowania min przeciwpiechotnych, Genewa: ICBL-CMC, listopad 2024, Landmine-Monitor-2024-Final-Web.pdf; oraz Landmine Monitor, Genewa: ICBL-CMC, grudzień 2025, Landmine-Monitor-2025-Final-Online.pdf

(6) Konwencja o zakazie stosowania min przeciwpiechotnych, piąta konferencja przeglądowa, Siem Réab, 25–29 listopada 2024 r., oświadczenie UE dotyczące międzynarodowej współpracy i pomocy 5RC-8ei-Coop-zz-org-European-Union.pdf

(7) Mandat UNIDIR: <https://unidir.org/unidir-statute/> Zob. także: działania i operacje UNIDIR, Pierwszy Komitet Zgromadzenia Ogólnego NZ, rezolucja A/C.1/79/L.66 z 17 października 2024 r. Zob. także: prace Komisji Doradczej ds. Rozbrojenia i Rady Nadzorczej UNIDIR, sprawozdanie Sekretarza Generalnego A/80/240 z 23 lipca 2025 r. <https://unidir.org/wp-content/uploads/2025/08/UNIDIR-2025-ABDM-Report.pdf>

1. Cel ogólny i cele pośrednie

Cel ogólny tej inicjatywy i tego działania, a także ich powiązane cele pośrednie, które, jak stwierdzono, są ściśle dostosowane do mandatu UNIDIR, są następujące:

Cel ogólny Wspieranie pięciu państw afrykańskich, które w najmniejszym stopniu korzystają z międzynarodowej współpracy i pomocy w wypełnianiu zobowiązań wynikających z art. 5 Konwencji o zakazie stosowania min przeciwpiechotnych.

Cel pośredni nr 1: Zbudowanie krajowej zdolności w maksymalnie pięciu państwach afrykańskich, by mogły one wypełnić swoje zobowiązania wynikające z art. 5 konwencji.

Cel pośredni nr 2: Propagowanie i wspieranie wymiany wiedzy i doświadczeń w zakresie budowania krajowych zdolności państw afrykańskich do wypełnienia zobowiązań wynikających z art. 5 konwencji.

2. Metoda: rezultaty, beneficjenci i przedsięwzięcia

Aby zrealizować te dwa powiązane cele, proponowane działanie obejmuje dwa pakiety prac (tj. przedsięwzięcia, wyniki, oczekiwane rezultaty). Działanie skupia się głównie na budowaniu i wzmacnianiu zdolności maksymalnie pięciu państw afrykańskich, by mogły one wypełnić swoje zobowiązania wynikające z art. 5 konwencji (cel pośredni nr 1) i by stały się „wolne od min”. Systematyczna dokumentacja doświadczeń i wskazywanie wyzwań, skutecznych środków, praktycznych czynności i wyciągniętych wniosków tworzą wartościową i przydatną wiedzę. W ramach celu nr 2 zapewnia się rozpowszechnianie, propagowanie i wymianę tej wiedzy z korzyścią dla pozostałych państw-stron konwencji oraz państw członkowskich, a także dla społeczności międzynarodowej ogółem.

2.1. Zbudowanie krajowej zdolności w maksymalnie pięciu państwach afrykańskich, by mogły one wypełnić swoje zobowiązania wynikające z art. 5 konwencji

UNIDIR będzie nadzorować świadczenie uwzględniającej aspekt płci pomocy w budowaniu zdolności najwyżej pięciu afrykańskich państwach-stronach, które:

- wskazały, że są bliskie wypełnienia zobowiązań wynikających z art. 5, oraz
- uzyskały przedłużenie terminów na podstawie decyzji podjętych na posiedzeniach państw-stron.

UNIDIR będzie ściśle współpracować z jednostką wspierającą realizację konwencji oraz z delegaturami UE w państwach partnerskich w Afryce w celu budowania krajowych zdolności tych państw. Biorąc pod uwagę beneficjentów docelowych i rodzaje przedsięwzięć przewidziane w ich wnioskach o przedłużenie i planach, UNIDIR będzie współpracować ze strategicznym pozarządowym podmiotem rozminowującym, który prowadzi lub niedawno prowadził działania w krajach docelowych i był w nich obecny – organizacją Mines Advisory Group. Pomoc ta sprawi, że budowanie zdolności do prowadzenia kontroli i rozminowywania może się szybko rozpocząć, bez potrzeby wykorzystywania ograniczonych zasobów do zapewnienia obecności w danym kraju. Nacisk kładzie się tutaj na umożliwienie państwom partnerskim przyjęcia pełnej krajowej odpowiedzialności za starania na rzecz wypełnienia zobowiązań wynikających z art. 5 w sposób zrównoważony.

2.1.1. Rezultaty

- **Maksymalnie dwa państwa afrykańskie wypełniają swoje zobowiązania wynikające z art. 5 konwencji** i przedkładają dobrowolne deklaracje zakończenia rozminowywania z pomocą tego działania.
- **Trzy pozostałe państwa afrykańskie czynią postępy w wypełnianiu zobowiązań wynikających z art. 5 konwencji.**
- Odpowiednie informacje zostaną przekazane w **corocznych sprawozdaniach dotyczących art. 7 konwencji** oraz we **wnioskach o przedłużenie** składanych do Komitetu ds. wdrażania art. 5.

Postępy będą się różnić między państwami, w zależności od sytuacji w zakresie bezpieczeństwa (np. dostępu do skażonych terenów), odpowiedzialności oraz pomocy uzupełniającej świadczonej przez inne podmioty. Postęp może polegać na tym, że co najmniej jedno afrykańskie państwo-strona konwencji będzie mogło ogłosić zakończenie wypełniania zobowiązań wynikających z art. 5, natomiast inne państwa będą mogły udostępnić tereny i stwierdzić, że prowincje lub tereny są „wolne od min”. Będą one mogły także zrealizować inne cele pośrednie określone w dokumentach przedłużających czas na wypełnienie zobowiązań wynikających z art. 5⁽⁸⁾ i planów krajowych oraz wskazać wiarygodne, konkretne drogi w kierunku wypełnienia tych zobowiązań.⁽⁹⁾ Wszystkie państwa korzystające z tego działania będą dysponowały lepszą krajową zdolnością do trwałego wypełniania pozostałych zobowiązań wynikających z art. 5.

2.1.2. Beneficjenci i państwa docelowe

Głównymi beneficjentami i państwami docelowymi jest pięć państw afrykańskich, które we wnioskach o przedłużenie przedstawiły szczegółowe i uwzględniające koszty wieloletnie plany prac na rzecz wypełnienia ich zobowiązań wynikających z art. 5, ale które otrzymały niewielką pomoc międzynarodową: **Gwinea-Bissau, Mauretania, Senegal, Sudan Południowy i Zimbabwe**. Pod koniec października 2025 r. UNIDIR skontaktował się z tymi potencjalnymi beneficjentami, aby ich poinformować i uzyskać od nich deklaracje zainteresowania proponowanym działaniem.⁽¹⁰⁾ Do końca grudnia 2025 r. Instytut otrzymał pięć pozytywnych odpowiedzi.⁽¹¹⁾ Ostatecznymi beneficjentami są obywatele, społeczności i poszczególne osoby, w tym kobiety, mężczyźni, dziewczęta i chłopcy, którzy ponoszą pośrednie, bezpośrednie, negatywne i specyficzne dla płci skutki stosowania min przeciwpiechotnych w tych państwach.

Należy zauważyć, że do wykazu beneficjentów i państw docelowych można dodać inne afrykańskie państwa-strony konwencji, w zależności od potrzeb i dostępnych zasobów. UNIDIR, w koordynacji z ESDZ, może zwrócić się do innych darczyńców, aby rozszerzyć zasięg geograficzny tego działania.

2.1.3. Przedsięwzięcia i wyniki

W działaniu przewiduje się zestaw głównych przedsięwzięć służących budowie zdolności krajowych we wszystkich państwach docelowych i państwach beneficjentach i mających umożliwić im wypełnienie ich zobowiązań wynikających z art. 5 konwencji. Przewiduje się także zestaw przedsięwzięć i wsparcia (o charakterze nieobowiązkowym), w zależności od priorytetów beneficjentów i dostępnych zasobów.

Główne przedsięwzięcia i odpowiadające im wyniki obejmują:

- zorganizowanie na szczeblu krajowym **posiedzenia** mającego na celu przeprowadzenie **wspólnego przeglądu** wniosku o przedłużenie i planu krajowego, aby określić kluczowe priorytety oraz by ustalić, czy przydatny byłby „dialog w ramach podejścia indywidualnego”, w koordynacji z jednostką wspierającą realizację konwencji,
- wprowadzenie narzędzia **ustalania priorytetów**, by uzyskać **rezultaty** krajowe, wykorzystywanego do sformułowania indywidualnego podejścia lub międzynarodowych wniosków o pomoc, oraz
- udział w opracowywaniu **corocznych sprawozdań dotyczących art. 7** oraz w przekazywaniu informacji o rozminowywaniu (corocznych aktualizacji dotyczących art. 5), we współpracy z jednostką wspierającą realizację konwencji.

UNIDIR, we współpracy z partnerem realizującym operacje rozminowywania (MAG), w koordynacji z jednostką wspierającą realizację konwencji oraz współpracując z delegaturą UE w danym państwie, zorganizuje w tym państwie początkowe wspólne spotkanie z krajowym urzędem ds. rozminowywania, wspierając każde państwo beneficjenta. Na tym spotkaniu przeprowadzony zostanie przegląd wniosku o przedłużenie w związku z art. 5, zostanie zastosowane narzędzie UNIDIR służące ustalaniu priorytetów, aby określić priorytety i ich kolejność oraz by stwierdzić, czy krajowy dialog między zainteresowanymi stronami przeprowadzany w stolicy może pomóc w poczynieniu postępów. Głównym wynikiem spotkania i zastosowania narzędzia UNIDIR jest ustalenie priorytetów i kolejności działań priorytetowych w ramach zakończenia wypełniania zobowiązań wynikających z art. 5. Może to być wykorzystane w krajowym dialogu zainteresowanych stron oraz, w razie potrzeby, w innych wnioskach o pomoc międzynarodową.

⁽⁸⁾ Zob. <https://www.apminebanconvention.org/en/implementation/article-5/extension-requests>

⁽⁹⁾ Zob. np. drogi do wypełnienia zobowiązań: Achieving A Common Goal Through Article 5 in Context [realizacja wspólnego celu za pośrednictwem art. 5 w kontekście], Mines Advisory Group, MAG, 2024, https://maginternational.org/media/filer_public/9c/d1/9cd17054-fb51-461b-ba81-16d962828267/pathways_to_completion-4.pdf

⁽¹⁰⁾ W następstwie posiedzenia grupy CONOP 15 października 2025 r. i na podstawie propozycji i zalecenia Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, pod koniec października 2025 r. UNIDIR wysłał oficjalne pisma.

⁽¹¹⁾ Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych przekazano oficjalne pisma z odpowiedzią i korespondencją. UNIDIR skontaktował się także z kolejnym, szóstym państwem, na wypadek gdyby pierwsze pięć państw nie chciało skorzystać z tego działania.

Informacje wytworzone podczas tych początkowych wspólnych spotkań przeglądowych i w toku ustalania priorytetów posłużą także za podstawę do badań i dokumentów, które mają zostać opublikowane w ramach tego działania; w ten sposób zwiększy się zasób wiedzy i świadomości wśród odbiorców docelowych (zob. pkt 2.2.3).

Zestaw przedsięwzięć dostosowanych do danego kontekstu obejmujących:

- **kontrole** (tj. kontrole techniczne i nietechniczne), w tym dezagregację i wyjaśnienie „podejrzanych” i „potwierdzonych” terenów niebezpiecznych,
- **rozminowywanie terenów zaminowanych** z zastosowaniem odpowiednich metod (np. ręcznych, mechanicznych lub mieszanych) oraz sprawozdania z postępów,
- przeznaczone dla organów krajowych przedsięwzięcia z zakresu budowania zdolności obejmujące:
  - **zarządzanie informacjami**,
  - w stosownych przypadkach i w miarę potrzeby, **zmianę i aktualizację norm krajowych**, oraz
  - **edukację na temat ryzyka ze strony amunicji wybuchowej** i, w stosownych przypadkach, kontakty ze społecznością lokalną.

Wszelkie działania operacyjne dostosowane do kontekstu będą realizowane, monitorowane i oceniane zgodnie z międzynarodowymi standardami w rozminowywaniu zatwierdzonymi przez ONZ.

Narzędzie UNIDIR do ustalania priorytetów będzie wykorzystywane do określania przedsięwzięć dostosowanych do kontekstu, które mają zostać przeprowadzone w ramach działania ogólnego, z uwzględnieniem:

- wniosków o przedłużenie w związku z art. 5 i decyzji podjętych na posiedzeniu państw-stron,
- priorytetów określonych w szczegółowych, uwzględniających koszty krajowych planach działania,
- szczebla i stopnia odpowiedzialności krajowej wykazanej przez dane państwo docelowe,
- dostępnych zasobów,
- oceny wszelkich innych rodzajów pomocy otrzymanej przez dane państwo lub planowanej (przez innych darczyńców), oraz
- prawdopodobieństwa uzyskania pomyslnych rezultatów/wyników przedsięwzięć wspieranych przez działanie ogólne.

W każdym z przypadków działania będą prowadzone zgodnie z kontekstem i ich intensywność może być zwiększana lub zmniejszana, by dostosować je do zasobów i czasu trwania.

Wprawdzie zestaw przedsięwzięć operacyjnych będzie zależał od kontekstu krajowego, jednak doświadczenie UNIDIR i dostępne informacje od partnerów w zakresie rozminowywania w Afryce wskazują, że w ramach tego działania można przekazać następujące dwa pakiety przedsięwzięć szczegółowych dostosowanych do kontekstu.

Przykład 1. Zestaw przedsięwzięć operacyjnych, jakie ma zrealizować MAG w państwie o niskim poziomie zaminowania, lecz skomplikowanym operacyjnie może obejmować:

- prowadzenie **kontroli nietechnicznych**,
- szkolenia i możliwości kadrowe stworzone dzięki **kontrolom technicznym i rozminowywaniu**,
- **kontrole i rozminowywanie** służące anulowaniu, redukcji, oczyszczaniu terenu, oraz
- **zmianę i aktualizację norm krajowych**.

Priorytetowo traktowane byłyby te obszary danego państwa, w których rozminowanie umożliwiło temu państwu zdecydowane przybliżenie się do wypełnienia zobowiązań wynikających z art. 5. Priorytetowo potraktowano by także te przedsięwzięcia, które w sposób trwały umacniają zdolności organów krajowych do planowania, zgłaszania, w tym do zarządzania informacjami, a także do zarządzania ryzykiem rezydualnym.

Przykład 2. Zestaw przedsięwzięć operacyjnych, jakie ma zrealizować MAG w państwie, w którym poziom zaminowania został wyraźnie określony i charakteryzuje się wysokim zagęszczeniem, może obejmować:

- prowadzenie **kontroli technicznych**,
- **szkolenia** i możliwości kadrowe stworzone w celu podtrzymywania kontroli technicznych i możliwości rozminowywania,
- **wprowadzenie** odpowiednich **zasobów** manualnych i technicznych, oraz
- **ukierunkowane działania polegające na rozminowywaniu** potwierdzonych terenów niebezpiecznych.

Działania takie jak utrzymywanie tempa wdrażania art. 5 konwencji, zmniejszanie ryzyka dla społeczności, a także dbanie o ścieżkę wiodącą ku zakończeniu rozminowywania będą miały rangę priorytetu, przy jednoczesnym uzupełnianiu bieżących starań organów krajowych oraz, potencjalnie, innych partnerów międzynarodowych.

2.2. Propagowanie i wspieranie wymiany wiedzy i doświadczeń w zakresie budowania krajowych zdolności państw afrykańskich do wypełnienia zobowiązań wynikających z art. 5 konwencji

UNIDIR będzie prowadzić badania i, wraz z partnerami, gromadzić i analizować informacje, w tym dane o wyzwaniach, skutecznych środkach i zdobytych doświadczeniach, aby umożliwić afrykańskim państwom-stronom zmniejszanie ryzyka, jakie stanowią dla nich miny przeciwpiechotne, tak by państwa te mogły zrealizować cel pośredni nr 2. W analizie zostaną także zbadane możliwości i problemy napotkane przy realizacji podejścia uwzględniającego aspekt płci i podejścia inkluzywnego. UNIDIR stworzy solidne ramy monitorowania, oceny i uczenia się, aby zbierać takie informacje i dane oraz udostępniać je kluczowym stronom mającym udział w działaniach rozminowujących, a także społeczności międzynarodowej ogółem. Nacisk kładzie się tutaj na umożliwianie państwom afrykańskim oraz całemu kontynentowi przyjęcia odpowiedzialności za wypełnianie zobowiązań i zaangażowanie się we wspólne obowiązki z myślą o Afryce wolnej od min.

2.2.1. Rezultaty

Pierwszym rezultatem jest **większa wiedza o praktycznych metodach podejścia**, umożliwiających afrykańskim państwom-stronom zmniejszenie ryzyka, jakie stanowią miny przeciwpiechotne, poprzez wypełnienie zobowiązań wynikających z art. 5. Drugi rezultat to **większa świadomość roli Unii Europejskiej i jej państw członkowskich** we wspieraniu Afryki w uwalnianiu się od skutków min przeciwpiechotnych.

2.2.2. Beneficjenci i państwa docelowe

Głównymi beneficjentami i państwami docelowymi są 193 państwa członkowskie ONZ, w szczególności **afrykańskie państwa-strony Konwencji o zakazie stosowania min przeciwpiechotnych** ⁽¹²⁾ **oraz państwa członkowskie Unii Afrykańskiej**. UNIDIR pozyska także do udziału struktury i delegatury UE, odnośne podmioty ONZ, inne organizacje międzynarodowe, organizacje regionalne i subregionalne, organizacje pozarządowe oraz społeczeństwa ogółem, a przedsięwzięcia i dokumenty będą stanowiły korzyść dla tych podmiotów. Ostatecznymi beneficjentami są obywatele, społeczności i poszczególne osoby, w tym kobiety, mężczyźni, dziewczęta i chłopcy, którzy ponoszą pośrednie, bezpośrednie, negatywne i uwzględniające aspekt płci skutki stosowania min przeciwpiechotnych w tych państwach w Afryce i w innych regionach świata.

2.2.3. Przedsięwzięcia i wyniki

UNIDIR przeprowadzi **jedną sesję warsztatów transferu wiedzy** przeznaczonych dla afrykańskich państw-stron konwencji oraz prześle **sprawozdanie** na temat głównych ustaleń uzyskanych w toku przedmiotowego działania i na temat tych warsztatów. W ramach tego proponowanego działania Instytut opracuje i udostępni publicznie ramową strukturę monitorowania, oceny i nauki. UNIDIR opracuje także **narzędzie ustalenia priorytetów**, sporządzi maksymalnie **pięć zestawów informacyjnych** oraz opracuje i opublikuje maksymalnie **osiem pozycji informacyjnych** dotyczących postępów poczynionych przez afrykańskich beneficjentów. Będzie także jednym z gospodarzy maksymalnie **ośmiu wydarzeń** organizowanych wraz z UE i mających na celu podniesienie świadomości na temat tego działania oraz rozpowszechnianie jego rezultatów w ukierunkowany sposób wśród głównych i wtórnych beneficjentów i odbiorców docelowych. W dalszej części tekstu przedstawione są informacje o proponowanej, nieostatecznej kolejności tych przedsięwzięć i wyników.

⁽¹²⁾ Algieria, Angola, Benin, Botswana, Burkina Faso, Burundi, Czad, Demokratyczna Republika Konga, Dżibuti, Erytrea, Etiopia, Gabon, Gambia, Ghana, Gwinea, Gwinea-Bissau, Kamerun, Kenia, Komory, Kongo, Lesotho, Liberia, Madagaskar, Malawi, Mali, Mauretania, Mauritius, Mozambik, Namibia, Niger, Nigeria, Republika Południowej Afryki, Republika Środkowoafrykańska, Rwanda, Senegal, Seszele, Sierra Leone, Somalia, Suazi, Sudan Południowy, Sudan, Tanzania, Togo, Tunezja, Uganda, Wybrzeże Kości Słoniowej, Wyspy Świętego Tomasza i Książęce, Wyspy Zielonego Przylądka, Zambia, Zimbabwe. Zob. https://treaties.unoda.org/t/mine_ban/participants.

W ciągu pierwszych sześciu miesięcy działania UNIDIR opracuje i przetestuje narzędzie ustalania priorytetów do wykorzystania we współpracy z państwami beneficjentami, także podczas wspólnych spotkań przeglądowych (zob. pkt 2.1.3 powyżej). Przez cały czas trwania działania UNIDIR, we współpracy z MAG, będzie opracowywał pięć zestawów informacyjnych, po jednym dla każdego afrykańskiego państwa beneficjenta. W każdym z tych zestawów znajdują się informacje na temat rezultatów stosowania przez dane państwo stworzonego przez UNIDIR narzędzia ustalania priorytetów oraz na temat postępów poczynionych w kierunku wypełnienia zobowiązań tego państwa wynikających z art. 5. Materiały te mogą wykorzystywać państwa beneficjenci i partnerzy UNIDIR w Afryce, a także międzynarodowa społeczność zajmująca się działaniami przeciwwinowymi, aby pomóc państwom-stronom w wypełnianiu ich zobowiązań wynikających z art. 5.

W ciągu trzech lat trwania tego działania UNIDIR zorganizuje i wspólnie z UE poprowadzi w Genewie dwa wydarzenia w roku mające na celu przedstawienie społeczności zajmującej się działaniami przeciwwinowymi, zarówno w wymiarze politycznym, jak i praktycznym, postępów działania oraz ustaleń z badań. Wydarzenia te mogą obejmować imprezy towarzyszące podczas międzysesyjnego posiedzenia w ramach konferencji państw-stron konwencji, corocznego posiedzenia państw-stron, posiedzeń krajowych dyrektorów ds. działań przeciwwinowych i posiedzeń doradców z ramienia ONZ lub też mogą być organizowane jako niezależne imprezy. UNIDIR będzie prowadził koordynację i ściśle współpracował z jednostką wspierającą realizację konwencji, aby imprezy te były zgodne ze spotkaniami dotyczącymi zindywidualizowanego podejścia i stanowiły do nich wkład. Ostatnia impreza towarzysząca w ramach tego działania odbędzie się podczas międzysesyjnego posiedzenia szóstej konferencji przeglądowej państw-stron konwencji w 2029 r. Oprócz tego UNIDIR zorganizuje i wspólnie z UE poprowadzi w Afryce wydarzenia w pierwszym i trzecim roku działania, we współpracy z Unią Afrykańską (UA) lub z jedną z afrykańskich organizacji subregionalnych. W celu rozpowszechnienia głównych kwestii omawianych podczas tych wydarzeń UNIDIR będzie opracowywał pozycje informacyjne i publikował je na swojej stronie internetowej. Te działania i wyniki podniosą świadomość roli UE we wspieraniu współpracy i tworzeniu poczucia wspólnej odpowiedzialności wśród zainteresowanych stron działających na rzecz Afryki wolnej od negatywnych skutków min przeciwpiechotnych.

W ciągu drugiego roku UNIDIR zorganizuje i wspólnie z UE poprowadzi w Afryce warsztaty wymiany informacji i transferu wiedzy, we współpracy z UA lub z jedną z afrykańskich organizacji subregionalnych i w ścisłej koordynacji z jednostką wspierającą realizację konwencji. UNIDIR przeprowadzi badania, które zostaną wykorzystane do celów tych warsztatów. Warsztaty te zostaną zaprojektowane i zorganizowane z zastosowaniem konkretnej metodologii mającej na celu ułatwienie partnerskiej wymiany informacji o problemach, skutecznych praktykach i innowacyjnych metodach podejścia do prac na rzecz zakończenia wypełniania w Afryce zobowiązań wynikających z art. 5. W warsztatach weźmie udział 15 afrykańskich państw-stron konwencji, w tym te państwa, które niedawno zakończyły wypełnianie zobowiązań wynikających z art. 5 oraz państwa, które dążą do ich wypełnienia. W trzecim roku UNIDIR opublikuje i rozpowszechni sprawozdanie zawierające informacje wytworzone w trakcie tych warsztatów do wykorzystania przez inne zainteresowane strony, by pomóc w czynieniu postępów w kierunku Afryki wolnej od min.

3. Kontakty z UE i wyeksponowanie

Działanie to ma na celu zarówno wytworzenie synergii z innymi kierowanymi przez UE inicjatywami (takimi jak prowadzony przez jednostkę wspierającą realizację konwencji projekt wspierający wdrażanie planu działania z Siem Réab-Angkoru⁽¹³⁾, prace Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji⁽¹⁴⁾ i inne projekty finansowane przez UE). Zapewni ono UE możliwości dalszej konsolidacji jej publicznego profilu i przywództwa w dziedzinach kontroli broni konwencjonalnej, nieprolifracji i rozbrojenia w celach humanitarnych na różnych szczeblach. UNIDIR będzie współpracować ze strukturami UE w Brukseli i utrzymywać czynne kontakty z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych jako głównym partnerem, a także ze stałymi delegaturami UE przy ONZ w Genewie i w Nowym Jorku. Ponadto UNIDIR będzie kontaktować się i współpracować z delegaturami UE w krajach partnerskich w Afryce, począwszy od wspólnych posiedzeń kontrolnych w danym kraju (zob. pkt 2.1.3 powyżej), oraz w państwach, w których mają siedziby odnośne afrykańskie organizacje regionalne i subregionalne – w celu budowania zdolności krajowych. Oprócz publikowania materiałów pisemnych zgodnie z wytycznymi na temat wyeksponowania UE (zob. także poniżej), UE będzie widoczna na wszystkich imprezach współorganizowanych z UNIDIR, m.in. przez przedstawianie uwag wstępnych i końcowych, moderowanie lub udział w charakterze eksperta. UNIDIR uważa, że warsztaty służące wymianie wiedzy zaplanowane na drugi rok działania oraz dwie imprezy zaplanowane na trzeci rok to główne okazje umożliwiające propagowanie wiodącej roli UE w kwestii pokoju, bezpieczeństwa, stabilności i zrównoważonego rozwoju w Afryce.

O ile Komisja Europejska nie uzgodni lub nie zażąda inaczej, UNIDIR podejmie wszelkie niezbędne środki, aby wyeksponować fakt, że projekt finansowała UE, oraz podkreśli rolę UE w tym działaniu. Środki te zostaną przedsięwzięte zgodnie z Podręcznikiem dotyczącym komunikacji i widoczności w ramach działań zewnętrznych Unii Europejskiej opracowanym i opublikowanym przez Komisję Europejską⁽¹⁵⁾. Aby zwrócić uwagę na finansowanie przez UE i zapewnić jego wyeksponowanie, wykorzystywane będą logo UE oraz oświadczenia o finansowaniu. Dzięki temu wsparcie finansowe UE dla tego działania będzie widoczne, przejrzyste i dobrze określone.

⁽¹³⁾ Decyzja Rady UE (WPZiB) 2025/781 z 14 kwietnia 2025 r., załącznik https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=OJ:L_202500781

⁽¹⁴⁾ Decyzja Rady UE (WPZiB) 2025/889 z 12 maja 2025 r., załącznik https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=OJ:L_202500889

⁽¹⁵⁾ Zob. „Komunikacja i eksponowanie UE: Wskazówki do działań zewnętrznych – 2022 r., 16 września 2024 r. https://international-partnerships.ec.europa.eu/knowledge-hub/communicating-and-raising-eu-visibility-guidance-external-actions_en#visibility

4. Współpraca i partnerstwa

Organizacją realizującą to działanie jest UNIDIR. UNIDIR będzie współpracować z państwami członkowskimi, w tym afrykańskimi państwami-stronami konwencji i państwami członkowskimi Unii Afrykańskiej (UA), jednostką wspierającą realizację konwencji, regionalnymi wspólnotami gospodarczymi Afryki i UA, innymi podmiotami ONZ (takimi jak Biuro ds. Rozbrojenia, Służba Działań Przeciwninowych, Program ds. Rozwoju, oraz biura w poszczególnych państwach, a także inni członkowie oenzykowskiej międzyagencyjnej grupy koordynacyjnej ds. działań przeciwninowych), innymi organizacjami międzynarodowymi oraz z organizacjami pozarządowymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego.

Przy realizacji tego działania UNIDIR będzie prowadzić ścisłą współpracę i koordynację w szczególności z jednostką wspierania realizacji konwencji, zapewniając, by jego przedsięwzięcia i rezultaty kształtowały i wykorzystywały synergie z wspieranym przez UE projektem jednostki wspierania realizacji konwencji dotyczącym wdrażania planu działania z Siem Réab–Angkoru, a także by te synergie tworzyły i maksymalizowały. Jako że obie organizacje/oba podmioty mają siedziby w Genewie, UNIDIR i jednostka wspierania realizacji konwencji będą zwoływać regularne spotkania w celu koordynowania działań i wydarzeń. UNIDIR zwróci się do jednostki wspierania realizacji konwencji o wzięcie udziału we wszystkich organizowanych i współorganizowanych z UE wydarzeniach; będzie też regularnie informował tę jednostkę o przedsięwzięciach i wynikach w ramach tego działania.

4.1. Nadzorowanie partnerów przez UNIDIR

UNIDIR nawiąże kontakty z pozarządowymi podmiotami ds. działań przeciwninowych, wywodzącymi się z jego dotychczasowej sieci partnerów, z którymi UNIDIR posiada uzgodnienia o współpracy (tj. protokoły ustaleń) i które prowadzą działania w afrykańskich państwach beneficjentach, jako z partnerami realizującymi działania na podstawie pkt 2.1.3 i pomagającymi w realizacji celu pośredniego nr 1. UNIDIR działa zgodnie z regulaminem ONZ dotyczącym nadzorowania partnerów realizujących działania, i stosuje ten regulamin.⁽¹⁶⁾ UNIDIR dysponuje systemem i procesami umożliwiającymi sprawne i skuteczne nadzorowanie takich partnerów w państwach afrykańskich oraz współpracę z tymi partnerami. Obejmuje to normy stosowania oparte na analizie ryzyka, zorientowanego na rezultaty podejścia do należytej staranności, doboru, monitorowania wydajności, oceny i nadzoru finansowego.

5. Czas trwania działania

Całkowity szacowany czas realizacji działania wynosi 36 miesięcy.

6. Podmiot realizujący i partner realizujący

6.1. Opis UNIDIR

UNIDIR jest to autonomiczny, działający w ramach ONZ instytut, który zapewnia państwom i innym zainteresowanym stronom niezależne badania, przestrzeń na dialog, doradztwo, narzędzia i budowanie zdolności w zakresie kwestii krytycznych dla bezpieczeństwa, kontroli broni, rozbrojenia, w tym rozbrojenia w celach humanitarnych, oraz rozwoju. Historia tego instytutu, prowadzone przez niego badania i prace na rzecz rozbrojenia w celach humanitarnych zaczęły się w latach 90. – przed przyjęciem i wejściem w życie konwencji.⁽¹⁷⁾ Dwadzieścia lat temu UE współpracowała z UNIDIR w celu ukształtowania jej strategii przeciwninowej oraz dotyczącej wybuchowych pozostałości wojennych, a także programu kontroli broni strzeleckiej i lekkiej⁽¹⁸⁾. Przez ponad dziesięć lat UNIDIR i jego program ds. broni konwencjonalnej i amunicji (CAAP) ściśle współpracowały z regionalnymi partnerami w Afryce i państwami członkowskimi przy wspieraniu budowania zdolności i programowania w celu zwalczania nielegalnej broni i zmniejszania szkód spowodowanych przez materiały wybuchowe na kontynencie afrykańskim. W ostatnich latach UNIDIR koncentrował wysiłki w tym zakresie na skutecznym upowszechnianiu i wdrażaniu traktatu ogółem, w tym konwencji, na przypadkach stosowania broni wybuchowej na terenach zaludnionych, zagrożeniach, jakie stanowią improwizowane miny przeciwpiechotne⁽¹⁹⁾, oraz na roli płci w skutecznych działaniach przeciwninowych.⁽²⁰⁾ Instytut zobowiązał się do propagowania powiązanych z aspektami płci celów przyjętych przez ONZ i nadal poświęca się propagowaniu wkładów kobiet do kwestii rozbrojenia, w tym rozbrojenia w celach humanitarnych, nieprolifracji, kontroli broni, oraz pokoju i bezpieczeństwa, tym samym przyczyniając się do realizacji agendy ONZ dotyczącej kobiet, pokoju i bezpieczeństwa. UNIDIR utrzymuje solidne, oparte na zaufaniu związki i współpracę z państwami afrykańskimi, i ma wyjątkowy dostęp na szczeblu strategicznym i operacyjnym rządów. Korzysta z ugruntowanych, solidnych partnerstw z organizacjami ds. działań przeciwninowych działającymi w całej Afryce. UNIDIR cieszy się uznaniem ze względu na neutralność, obiektywność i bezstronność jego prac badawczych i prac na rzecz zmniejszania szkód powodowanych przez broń. Jest zatem doskonale umiejscowiony i wyposażony, by zrealizować cele ogólne i pośrednie przedmiotowego działania.

⁽¹⁶⁾ UN Financial Regulations and Rules (FFR), Secretary-General's Bulletin ST/SGB/2018/3, i JIU/REP/2021/4. [regulamin finansowy ONZ]

⁽¹⁷⁾ Więcej informacji znajduje się w publikacji Instytutu z 2006 r. „Disarmament as Humanitarian Action: From Perspective to Practice”, [Rozbrojenie jako działanie humanitarne: od perspektywy do praktyki], UNIDIR, Genewa, <https://unidir.org/files/publication/pdfs/disarmament-as-humanitarian-action-from-perspective-to-practice-288.pdf>

⁽¹⁸⁾ Instytut ONZ ds. Badań nad Rozbrojeniem (2006) „European Action on Small Arms and Light Weapons and Explosive Remnants of War: final Report” [Europejskie działanie w sprawie broni strzeleckiej i lekkiej oraz wybuchowych pozostałości wojennych Fsprawozdanie końcowe], UNIDIR, Genewa, <https://unidir.org/publication/european-action-on-small-arms-and-light-weapons-and-explosive-remnants-of-war-final-report/>

⁽¹⁹⁾ Obejmowało to np. udzielanie wsparcia niemieckiemu przewodnictwu konwencji przy sporządzaniu dokumentu roboczego na temat min przeciwpiechotnych o charakterze improwizowanym oraz o konwencji o zakazie stosowania min przeciwpiechotnych. 21MSP-President-Paper-Improvised-AP-Mines.pdf

⁽²⁰⁾ Instytut ONZ ds. Badań nad Rozbrojeniem (2023) „Beyond Oslo: Taking Stock of Gender and Diversity Mainstreaming in the Anti-Personnel Mine Ban Convention”, UNIDIR, Genewa. [Podsumowanie uwzględniania aspektu płci oraz różnorodności w konwencji o zakazie stosowania min przeciwpiechotnych]

6.2. Opis organizacji MAG

Organizacja Mines Advisory Group (MAG) jest światową organizacją humanitarną i rzeczniczą, która znajduje, usuwa i niszczy miny przeciwpiechotne, amunicję kasetową i niewybuchy z miejsc dotkniętych konfliktem. Od 1989 r. dzięki pracom tej organizacji ponad 22 mln osób w ponad 70 krajach mogło odbudować swoje życie i środki utrzymania po wojnach. Uważana za jedną z najważniejszych organizacji humanitarnych zajmujących się działaniami przeciwminowymi, MAG otrzymała w 2025 r. nagrodę humanitarną Hiltona, a w 1997 r. została współlaureatem pokojowej nagrody Nobla. Organizacja ta ściśle współpracuje z organami krajowymi, innymi międzynarodowymi organizacjami pozarządowymi i partnerami lokalnymi w celu poprawy efektywności, innowacji, bezpieczeństwa i wydajności. MAG zawarła oficjalny protokół ustaleń z UNIDIR, a także z organizacjami pozarządowymi takimi jak Genewskie Międzynarodowe Centrum Humanitarnego Rozminowywania, organizacja Small Arms Survey i International Alert; jest także członkiem Europejskiego Biura Łącznikowego ds. Budowania Pokoju.
